

המביא גט פרק ראשון גיטין

ו.

עין משפט ג' מצוה

יח א ב מיי פ"ו מהלכות
גיטין הלכה יב סמך
עשין ט' ע"ש ע"ש ע"ש
קמח סוף טו
י"ג ג (ד) מיי ע"ש הל"י:
כ ב מיי ע"ש הלכה ח
וסמך ע"ש ע"ש ע"ש
ספ"ו א ע"ש:

מוסף תוספות

א. והיינו טעמא משום
דנראה שיקראו את האמר בפני
כתב והוא לא ראה. מוס'
ה'א"ש. ואם יאמר שמעתי
קול קולמוס אינו מועיל,
דבעינן שיאמר בלשון
שתקנו חכמים. הל"ש ע"ש
פירוש אהר"ב. וסופר
בעליה. מוס' ה'א"ש.
ג. ודלא שמע קול
קולמוסא בכת אהר. מוס'
ה'א"ש. ו'א"ש. ו'א"ש.
שפ"י תיקון הקולמוס ינחה
דלא שייך ב' למימר כל
היום כולו כי במהרה
נעשה. מוס' ה'א"ש.
ה. ועי' מוס' ה'א"ש. וחי'
ה'ר"ן שמישיבם פריש"י.
ו. ג' ארצות. מוס'
ה'א"ש. ז. ביניהן. ר"ן.
ז. ומקור הענין בממני צ"ל.
ח. וראשונה יודעת
בהליכות. מוס' ה'א"ש.
ט. אינה יודעת מתי
ליבו. מוס' ה'א"ש. י. וכל
הנהו אמרתי צ"ל שהיו
דיוט במחוז כדאמרו'
בעירובין ובה בר אבוה
מריב לכולא מחוזא וכן
מביא א"ל לבני מחוזא
אוקירו ושייכו וכן רב
ששת צ"ל שהיה דר
במחוזא וכו' דמתחילה
היה דר במחוזא והלך
לדרו במקום אחר וכו'.
מוס' ה'א"ש. יא. והיו
להם תקופות והלכות
כמקדש. הנהיג מנימוט
(גיטין פ"ו סוף אות ב').

פסקי ר"ד

לקמיה דר' אלעזר א"ל
אפילו לא כתב ביה אלא
שיטה אחת לשמה שוב
אינו צריך. רב אשי אמר
אפילו לא שמע אלא קול
קולמוסא וקול מגילתא פי
הברית הקולמוס והקלף
שמשמיעי קול בשעת
הכתיבה והלכתא כותיה
דרב אשי דהניא כותיה
דהניא המביא גט ממדינת
הים אפי' הוא בבית וסופר
בעלייה הוא בעליה וסופר
בבית ואפי' נכנס ויוצא כל
היום כשר בשלמא הוא
בעלייה וסופר בבית הא
קא חזי ליה אלא הוא בבית
וסופר בעלייה הוא לא קא
חזי ליה מאי לאו דשמע
אפי' נכנס ויוצא כשר מאן
סופר פשטא דכשר לא
צריכא דנפק לשוקא ואתא
מחו דתימא איניש אחרינא
אשכחיה בשוקא וא"ל
כתוב לי גיטא קמ"ל. ר'
חנן מישתעי רב כהנא
אייתי גיטא ולא ידענא אי
מסורא לנהרדעא אי
מנהרדעא לסורא אתא
לקמיה דרב אשי צריכנא
למימר בפני כתב ובפני
נחתא אי לא צריכנא א"ל
למימר בפני כתב ובפני
נחתא אי לא צריכנא א"ל
היינו גיטין שיש שם
שיבות ושכיחי שירתא
ועדים מצויין לקיימו:

אפילו קולמוסא. לא דמי למוסא דפסול להניח גט צפרק
שני (למן דף כג.) **השתא** הוא בבית ב' כו'. לא צני
למימר דאפי' נכנס ויוצא צנית קולמוסא דלוא ונכנס משמע למקום
הסופר כותב? **בב' רב אמר בא"י**. ממדינה למדינה צנבל
פליגי בצאותה מדינה מדינה שמואל

דלין כרין דלף ע"ג דלמר צנירסיהו
טרידי היינו לומר דלא חשיבי יומר
משאר חוזה לרין ומצבל לא"י נמי
לא איירי דהיינו פלוגתא דר' אבימר
ורב יוסף צסמוך: **מבי אתא רב**
צבבא. פ"ה והרצה שיבות וקשה
דא"כ מאי פריך מממני' דמעכו
לפון שנישית קודם שגא רב צנבל
ומפרש ר"ת מני אתא רב צנבל
והורה לנו שנימות יכניה שגלו עמו
לצבל החרש והמסגר דינה להיות
כא"י לגיטין וכן מפרש צריש צבל
מעצין (עירובין דף כח.) וצסוף מרובה
(צ"ק דף פ.) ולא גרס אמר רב הונא
אמר רב שרז עצמו לא היה אומר
מני אתא רב רב צנבל ויש מפרשים מני
אתא רב רב צנבל אלף כלומר
רצניס ועליו תורה:

ומבי ארדשיד אקטיספון א
מצריך. ור"ת מארדשיד
לאקטיספון נמי לגזור מולין אטו
מציא כדארמין לעיל ו"ל דלמסקנא
דרצה אית ליה דרצה לכ"ע לא
גזרין מולין אטו מציא ונראה
דארדשיד צנבל דלי צנבל חו"ל היכי
צני למימר נמח קסבר לפי שאין
צקילין לשמה והני גמירי מה מועיל
דגמירי הא חיישינן שמה יחזור דבר
לקלולין ואקטיספון על כרחי' לאו
מצבל דאי מצבל אקטיספון נמי גמירי
ומאי קלמר היי לא גמירי ועוד
דבלא אזלי לשוקא נמי ארמין לעיל
לרב דקי"ל כוומיה דאסורא לשכיחי
ממיתבא אלף ודאי ארדשיד צנבל
ואקטיספון לאו מצבל והוי ממדינה
למדינה ואין עדים מזויין לקיימו אי
לאו דאזלי לשוקא והשתא פריך שפיר
והא רצה אית ליה דרצה ואמאי לא
מנריך מארדשיד לאקטיספון כיון
דאין עדים מזויין לקיימו ואע"פ שזיו
סמכות וזו לאו ולא היה אלף דגלת
מפסיק צנייהס כדארמין צנבל כ"ל
מעצין (עירובין דף טו.) מ"מ חשיבי
כשתי מדינות כמו עבר הירדן שחלוק
מא"י לענין חוקה לפי שירין מפסיק'
ט ואין זה אקטיספון דארמין צפ"ק
דיומא (דף י.) רסן זה אקטיספון
דהואו א"מא"י הוה דכתיבי רישיה
דקרא כלו הארץ הייא לא אסור וצן
את נינוה כו' (בראשית י') (צ"פ) רש"י
כתב התם רסן זה אקטיספון:
הני ידעי בחתימות ידיהו דהני
וא"ת לעיל דלמר צנירסיהו
טרידי אמאי לא ארמין דכני המקום
מכירין חתימתן כדלמר כהא דכני
אקטיספון מכירין חתימות בני
הוא

אפילו שמע קול קולמוסא וקול מגילתא. מיקון הקולמוס והקלף שמע
כשמיקנהו לשמה כשחתימן אורו ומחליקין אורו. ולי נראה קול קולמוסא
קול הקולמוס כשהוא כותב וקול היריעה שהוא נשמע כמי שאומר
קול קו'. ואית דגרסי קול קולמוסא: **דנפק לשוקא**. סופר יאל לשוק
למקום שיש שם בני ארס הרצה:

מחו דתימא איניש אחרינא אשכחיה.
ששמו כשמו של זה: **וא"ל** לכמו לו גט:
הא רצה איס ליה דרצה. ונהי נמי
דגמירי הא כיון דממדינה למדינה
הוא צעין לקיימו: **מסיבתא**. שיבות
קצועות אחת כסורא ואחת צנהרדעא
והולכין תלמידים מזו לזו ומשאר
עירות הן ללמוד תורה: **צנירסיהו**
טרידי. ואין מכירין חתימות:
איסמר נמי. דטעמא משום דשכיחי
ממיתבא הוא: **מני אתא רב צנבל**
וקצע שיבה צסורא ודשמואל
הוא צנהרדעא. אצל מעיקרא
לא ואע"ג דגמירי' דמשגלה יכניה
לצבל (מלכים ב כד) והחרש והמסגר
עמו לא פסקה תורה מהס: **מרס**.
למורחו של עולם כסופו הוי מדינת
היס צמורחה של א"י: **ורקס**. עממה:

כמורת. כמורח העולם דהוא מדינת
היס: **מענו לפפון**. של עולם וצבל
הס קיימא צין עכו לפפון: **לבר**
מצבל. דאיכא טעמא להמירה:
כמחוקס ליוחסין. צפ' עשרה יוחסין
(דקדוש ד עה.) דקי"ל כל הארלות יחסה
לא"י וא"י עסקא לצבל ואפליגו הס
עד היכן הוא: **ארצה סניינא**. ערצה
שניה הסמוכה לגשר: **והני גמירי**.
דבי ארדשיד: **והא רצה איס ליה**
דרצה. וכיון דממדינה למדינה הוא
צעין לקיימו: **והני דבי ארדשיד**:
אזלי לשוקא. לאקטיספון ומוסרין
לן סס עדיות וחתימת (ה) סס
צשטורות והשטרות צד בני
אקטיספון עד זמן שנגיבס לפיך
בני אקטיספון מכירין חתימת בני
ארדשיד הלכך גט שנחתם צארדשיד
ונשתלח לאקטיספון עדים מזויין
ליוחסין. **ליוחסין**. צנכרה ורמזה
של צנבל כד מחלוקת
לגיטין. דקימין לן המביא
גט משאר ארלות מדינת
שיאמר צני נכנס וצני
נחתם. לפי שאין צקילין
לשמה. והמביא גט מארץ
יסרבל צנבל איתו צריך
לומר. וצבל היי הא כהן
שהאל לענין. שאף הס היי
חכמים וצקילין לשמה
(קדושין עב.) עד ארבה.
אגס של קיס וצנכה
צקורין ארשיה. הניינא
דיגשרא. שני אגמיה היו
למטה מהנשר וזו למטה
מזה (סס).

(א) י"ל שמע קול וכן
צרישי וכו' ה'א"ש.
(ב) צבבא ענין עדים
מחוס לקיימו, א) צבבא
(ג) צבבא ענין עדים
(ד) צבבא ענין עדים
(ה) צבבא ענין עדים
שהוא מוין עפמיש שני
פסקיה ה: ד"ה מחוח עיר
של רבא וכיכ רש"י עיר
צנימ ט. ד"ה מחוח עיר
שהיה רבא דר צנכה כן
שמה עכ"ל וכיכ רש"י
עירובין סג. ד"ה מחוח
אחריה דרצה וכיכ רש"י
עיר צנימ דף ע. ד"ה
אבלוס דמחוח שהיה עיר
מבוצת קה: ד"ה צני,
(ו) ענין לקמן פה. (ח) עני'
מזוינ צנכר'ס סר ג.
(ט) גליון מגל דוד,
(י) מארץ אשור כמ"ל,
(יא) מ"ד מ"ו, (יב) י"ל
צמורת וכו' משמע רש"י,

תורה אור השלם

1. ויאמר יי אלי מצפון
תפתח היקרה על כל
ישיבי הארץ:
ירמיהו א' ד

גליון הש"ס

גמ' לבר מבבל. ע"י צימות
דף טז ע"פ מדי' קפסוק:

הגהות הב"ח

(ה) רש"י ד"ה אזלי לשוקא
וכי' וחתימתן ששם
צשטרות:

מוסף רש"י

בבל רב אמר כא"י
לגיטין. לפי שהם בני
תורה וצקילין לשמה וצני
שיבה מזויין לין ללמוד
משם תורה מכל מקומות
(סוכה דז.) כמחלוקת
והשתלח לאקטיספון עדים מזויין
ליוחסין. צנכרה ורמזה
של צנבל כד מחלוקת
לגיטין. דקימין לן המביא
גט משאר ארלות מדינת
שיאמר צני נכנס וצני
נחתם. לפי שאין צקילין
לשמה. והמביא גט מארץ
יסרבל צנבל איתו צריך
לומר. וצבל היי הא כהן
שהאל לענין. שאף הס היי
חכמים וצקילין לשמה
(קדושין עב.) עד ארבה.
אגס של קיס וצנכה
צקורין ארשיה. הניינא
דיגשרא. שני אגמיה היו
למטה מהנשר וזו למטה
מזה (סס).

בני מחוזא דנידי רב חנן מישתעי רב כהנא אייתי גיטא ולא ידענא
אי מסורא לנהרדעא אי מנהרדעא לסורא אתא לקמיה דרב א"ל צריכנא
למימר בפני נכתב ובפני נחתם או לא צריכנא אמר ליה לא צריכת
ואי
ארדשיד אע"ג צני ארדשיד טרידי צסוקא וי"ל דהנהו דצנירסיהו טרידי טרידי טפי ואין להם פנאי לחתום כלל: **והא רבא הוא**
דאמר לפי שאין עדים מצויין לקיימו. קשה דמשמע דאי הוה סבר רבא לפי שאין צקילין לשמה הוה ניחא ליה ואמאי והא מחוח מצבל היא
דצקילין לשמה וי"ל דשמא לגיטין וליוחסין לא חשיבי מצבל דשכיחי צה גריס כדמשמע פ' צמרה דקדושין (דף עג.) גצי רבי זירא דדריש
צמחוח גר מותר י' צמורת משמע דאין זה עיקר יחס של צבל וה"ה דהוה מזי למיפך לרצה צר אצוה ורצ ששת דע"כ צסירא לכו נמי
כרצה דלמר לפי שאין עדים מזויין לקיימו דאי משום דאין צקילין לשמה והני לא גמירי אפי' צאותה שכונה נמי יצריכו אלף דניחא ליה
למיפך מרצא דאית ליה צהדיא הכי ומשני שאני בני מחוח דנידי לכך מנריך רצה צר אצוה מערסא לערסא שהולכין להם מכירי
החתימות קודם שמודע הליכתן לבני ערסא אחרת" ומחך כן אין נוהרין לקיים שטרס קודם הליכתן אצל משכונה לשכונה לא הוה
מנריך דקסבר דצכולה ערסא יודעין כל אחד צהליכת צנירו ומצקפת האשה קיוס קודם הליכתן ורצ ששת חושש אפילו צאותה ערסא"ו
ורצה אפילו צאותה שכונה: **שאני בני מחוזא דנידי**. מכלן פוסק רצניו חס דהשתא צומן הוה צריך לומר צבל מקום צני נכתב
אע"ג דקימא לן כרצה דלמר לפי שאין עדים מזויין לקיימו ולא משום לשמה מכל מקום צריך דהשתא צבל מקומות נידי ככני מחוח א":